

FNL I NORGE

MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

AV INNHOLDET:
Stoff til Vietnam-uka
Hovedoppgava
Linja i EEC-arbeidet

1

1971

Red. og ansvarlig utgiver: Tore Sivertsen
Adresse: Solkom, boks 558, Sentrum, Oslo 1

INNHold

Leder	s. 2
Politisk grunnlag for Vietnam-uka	s. 4
Hva har skjedd i Laos .	s. 5
DnC - nå også i Sørøst-Asia	s. 7
Solkom og EEC-arbeidet	s. 8
Driv propaganda for organisering	s.10
Fra studiene på hovedoppgava for våren	s.12
To studierapporter	s.14
Bruk salg av FV til å løse hovedoppgava for våren	s.16
Trekk arbeidsfolk med i Solkoms arbeid	s.18
Økonomikampanjen - oppsummering og planer	s.19
AKSJONER	s.21
Notiser	s.24

LEDER:

Ibegynnelsen av februar sendte Nixon store styrker inn i Laos og Kambodsja. Denne gang lot han amerikansk-trente soldater fra Saigon hæren gå foran på bakken, mens amerikanske tropper fulgte med helikoptere og bombefly i voldsomme mengder. Med denne råtne "La asiater bekjempe asiater"-taktikken håper USA-imperialistene å redde seg unna krigsmotstanden og de økonomiske vanskene i USA, samtidig som de utvider krigen.

Men imperialistene forregner seg stadig. For hver slik aksjon må de betale små og midlertidige militære fordeler med at nye masser reiser seg mot dem. Kuppet og invasjonen i Kambodsja har blitt en dyr "triumpf". Folket i Kambodsja har reist seg og vunnet seire ingen ville trodd mulig på ett år, og de tre kjempende folk i Indo-Kina har gått sammen i en indokinesk enhetsfront mot USA-imperialismen. Invasjonen i Laos er allerede militært mislykket, og også den vil sikkert føre til en

enda sterkere mobilisering av Indo Kinas folkemasser i kampen.

For vårt solidaritetsarbeid i Norge betyr Laos-invasjonen to ting. For det første: Grunnlaget for vår virksomhet blir stadig bedre. For hver ny utvidelse av krigen fra Nixons side, vokser motstanden spontant blant folk over hele verden, også i Norge. Den oppslutning FNL-grupper flere steder i landet fikk i aksjoner mot Laos-invasjonen (se referat lenger uti bladet) viste igjen at mulighetene er store. Det det gjelder er om vi er i stand til å utnytte dem.

For det andre: Kampen blir langvarig. For hvert tilbakeslag synes imperialistene å bli mer og mer desperate. Invasjonen i Kambodsja, de nye bombeangrepene mot DRV, og nå invasjonen i Laos er handlinger så vanvittige at vi bør vente oss alt. Hverken invasjon av Nord-Vietnam eller sågar bruk av atomvåpen i krigen er nå utenkelig. USA-imperialismen vil ikke gi seg før den er helt slått, og det kan ta tid.

Invasjonen i Laos gjør derfor nødvendigheten av den nye hovedoppgava enda klarere enn ved årsskiftet. Om vi skal kunne styrke vårt arbeid i takt med utviklinga i Indo-Kina, må vi bygge opp fronten og trekke nye folk med i arbeidet. Vi må bedre propagandaen, med sikte på ikke bare å overbevise folk, men å organisere dem. Vi må utvikle PROPAGANDA FOR ORGANISERING.

Med dette klart for oss skal vi gjøre Vietnam-uka til en kraftig manifestasjon av det norske folks motstand mot USA-imperialistenes forbrøytelser i Indo-Kina, mot deres vanvittige utviding av krigen og råtne "pasifiserings"- og "vietnamiserings"-taktikk. Aksjonene over hele landet skal følge opp aksjonene ved invasjonen. Vietnam-uka skal bli et nytt slag mot USA-imperialistene og deres støttespillere i Norge.

Samtidig skal Vietnam-uka bli et steg framover i Solkoms arbeid. Ved politisk mobilisering av medlemmer og sympatiserer, ved nye framstøt i propagandaen, skal vi legge grunnlaget for å møte USA-imperialistene enda hardere ved neste vanvittige angrep.

Om vi skal oppnå dette, må tida fram til Vietnam-uka brukes til en skikkelig forberedelse av framstøtet i uka. En forberedelse som først og fremst må være politisk, og ikke bare teknisk. Det gjelder å bygge opp arbeidet ved å trekke alle medlemmer og nye folk en får med seg inn i oppgavene; ved studier, ved utbygging av propagandaen og forberedelse av uka blant folk.

Bruk de erfaringene dere har fått i gjennomgangen av studieopplegget på hovedoppgava, Klargjør den lokale hovedoppgava ut fra gruppas situasjon (Se Styrebulletin/Kontaktinformasjon 1/71 og art. om studiene på hovedoppgava i dette nr.) og konsentrer dere om å gjennomføre denne i forberedelsene til uka. Sett konkrete mål for det nivå dere skal nå før Vietnam-uka og de resultater dere skal klare i selve uka, og oppsummer etter hvert hvordan det går.

Målet er å gjøre Vietnam-uka våren 1971 til en ny seier for det vietnamsiske og de andre indo-kinesiske folks kamp; til et kraftig skritt framover i alle FNL-gruppers og kontakters arbeid !

USA-IMPERIALISMEN UT AV
INDO-KINA !

SEIER FOR FNL !

POLITISK GRUNNLAG FOR VIETNAMUKA.

Dette forslaget er fremmet som mønster for løpeseddel til V-uka, og kan brukes til aksjonsmøtets grunnlag, lokale løpesedler etc. Det er skrevet på grunnlag av situasjonen i Indo-Kina nå, 25/2, og teksten kan godt være foreldet allerede til FNL i Norge kommer ut, for ikke å snakke om til Vietnam-uka. Dette må naturligvis gruppene ta hensyn til og gjøre de nødvendige endringer. Hovedparolene blir neppe endret.

Landsstyrets forslag til hovedparoler for V-uka er:

1. USA-imperialismen ut av Indo-Kina.
2. Bryt med Saigon -- anerkjenn DRV og PRR.
3. Gå med i det anti-imperialistiske frontarbeidet i Norge.

USA-IMPERIALISMEN UT AV INDO-KINA !

Gjennom invasjonene i Laos viste USA-imperialistene atter en gang hvilke hensikter de har i Indo-Kina, og hva de mener når de snakker om "fred" og "tilbaketrekking". Da mener de økt terrorbombing av Sør- og Nord-Vietnam, invasjon i Kambodsja, invasjon i Laos.

Disse hovedtrekkene i krigen i Indo-Kina lar seg ikke bortforklare som tilfeldige og isolerte "militære operasjoner". De er uunngåelige følger av USA-imperialistenes strategi i Indo-Kina; "vietnamiseringspolitikken".

Denne strategien ble lansert etter at det vietnamesiske folket under FNL's ledelse ved Tet-offensiven i 1968 feide amerikanerne og juntatroppene ut av landsbygda. FNL's overbevisende seire fikk ringvirkninger over hele verden; motstanden mot den imperialistiske krigen økte. Samtidig

har de svære krigsutgiftene nå ført til økonomisk krise og økte motsetninger i USA. Imperialistenes svekkede stilling både i USA og Vietnam tvang dem til å prøve å la partnerne dra mer av det stadig tyngre lasset. "Vietnamiseringa" tar sikte på å ruste opp den fascistiske Saigon-juntaen militært og økonomisk slik at USA skal kunne gjennomføre ei gradvis reduksjon av bakketroppeene i Vietnam. Gjennom "vietnamiseringa" tror imperialistene seg i stand til å stagge opposisjonen mot krigen i USA.

Under dekke av denne såkalte tilbaketrekkinga utvider samtidig USA-imperialistene krigen på alle fronter. Kambodsja-invasjonen var en fiasko, Laos-invasjonen har gått i stå. Men aggressjonsplanene synes ikke å ha noen grenser, Nixon truer nå med å gå til "liknende skritt" overfor Nord-Vietnam.

BRYT MED SAIGON - ANERKJENN DRV OG PRR !

Saigon-juntaen opererer nå som USA-imperialistenes håndlanger i hele Indo-Kina, med soldater både i Kambodsja og Laos. Men deres terror gjør bare situasjonen verre for USA. 1970 var et år i frigjøringsfrontenes tegn.

I Kambodsja har den nasjonale frigjøringsfronten FUNK frigjort 80 % av landet fra Lon Nol-juntaens løse grep. I Laos har folket under ledelse av Laos Patriotiske Front frigjort ca. 2/3 av landet, og vunnet viktige seire, bl.a. ved Krukkesletta og nå i Sør-Laos.

I slutten av april i fjor møttes de nasjonale frigjøringsfrontene i Kambodsja, Laos og Sør-Vietnam samt en representant for Nord-Vietnams regjering og vedtok en enhetsdeklarasjon der de ble enige om å gå sammen for å bekjempe den imperialistiske

fienden. Dette var de Indo-kinesiske folks svar på Nixons doktrine "La asiater bekjempe asiater".

I Sør-Vietnam øker stadig forbitnelsen over Saigon-juntaens terrorvelde i byene og USA's hensynsløse bombing og forgiftning av ländsbygda. På tross av ødeleggelsene bygger folket under den provisoriske revolusjonære regjeringa (PRR)'s ledelse stadig ut økonomien i de frigjorte områdene, og FNL's politiske og militære styrke over hele landet vokser.

Juntaen står nå mer isolert enn noensinne, og den blir mer og mer fascistisk i sine metoder. En detalj som Thieu's utkast til ny "valglov" gir et bilde av regimets karakter. I et avsnitt heter det: "En president/vise-presidentkandidat må avsette 2 millioner piastre til valgutter, og må ikke være pro-kommunist eller nøytralist."

Vi krever derfor av den norske regjeringa: Bryt forbindelsene med juntaen i Saigon - Anerkjenn regjeringa i Nord-Vietnam (DRV) og Sør-Vietnams Provisoriske

Revolusjonære Regjering (PRR).
GA MED I DET ANTI-IMPERIALISTISKE
FRONTARBEIDET I NORGE !

For effektivt å kunne fremme disse to krava må opinionen organiseres. I den seinere tida har folket i Norge vist sin solidaritet med Indo-Kinas folk, og stadig flere krever at USA øyeblikkelig må trekke seg ut av Indo-Kina. Demonstrasjoner mot den imperialistiske krigen har økende oppslutning. I Oslo deltok nesten 2000 i demonstrasjoner etter invasjonen i Laos. Dette har ført til at regjeringa for første gang ble pressa til å uttale seg om Indo-Kina. Etter det imperialistiske overfallet på Laos uttalte utenriksminister Stray regjeringas beklagelse over "utviklinga i Indo-Kina" og videre at "regjeringa stiller seg for så vidt nøytral til konflikten i Indo-Kina".

Om vi skal kunne presse regjeringa videre fra slikt fordekt tåkeprat til en politisk reaksjon mot USA-imperialistenes forbrytelser, må alle som støtter FNL's kamp mot USA-imperialismen gå med i aktivt anti-imperialistisk frontarbeid.

Spørsmål: Vurder hovedparolene ut fra situasjonen i Indo-Kina

og vårens hovedoppgave.

HVA ER SKJEDD I LAOS ?

I slutten av januar måned økte amerikanerne sterkt bombinga over Sør-Laos. Samtidig ble 10.000

Saigon-soldater konsentrert ved grensa mot Laos. Disse troppeforflytningene luktet svidd, og alle kunne ake et nytt imperialistisk framstøt. Dette ble selvfølgelig benekta av amerikanske offisielle kilder, og ble karakterisert som hysteri og oppspinn.

2. februar kunne et japansk teleggrambyrå sende ut ei melding om at Laos-angrepet nå var satt i verk. 4.000 marionettesoldater var nettopp blitt sluppet i fallskjerm over Boloventplatået i det sørlige Laos. Det ble brukt amerikanske fly, og angrepsstyrkene ble godt dekket av massive amerikanske flystyrker.

Fremdeles benekta forsvarsminister Melvin Laird at noe slikt skjedde eller skulle komme til å skje.

Om natten 8. februar kom meldinga om at invasjonen av Laos var godt i gang. Denne gang gjaldt det 5.000 bakkəsoldater. Tallet økte i dagene som fulgte til 12.000. En uke til tok det før Nixon fikk seg til å forandre ordlyden i sitt beroligende budskap i amerikansk fjernsyn. Fra "ingen invasjon i Laos" skiftet han til "i hvertfall ingen amerikanske soldater i Laos". Dette holdt han fast ved til tross for meldingene om at falne og sårete amerikanske soldater ble fraktet tilbake over grensa kledd både i junta-uniformer og i amerikansk khaki.

3. februar gikk mellom 10.000 og 20.000 Saigon-soldater over grensa mot Kambodsja. Dette var altså en gjentakelse av det samme skammelige angrepet imperia-listene satte i verk mot Kambodsja på vårparten i fjor. Innrykkingene i Kambodsja var denne gang støtta av store mengder amerikanske fly. Denne hendinga er kommet mer i bakgrunnen p.g.a. hendingene i Laos, men er også viktig å merke seg.

De sørvietnamesiske marionettstyrkene og de amerikanske flyavdelingene lider nå svære nederlag i Laos. Hver dag blir falne og sårete soldater transportert tilbake over grensa. Hele "eliteavdelingen" av Saigon-hæren er blitt fullstendig knust. Marionett hæren har fra før av vært godt kjent for å være demoralisert, korrupt og uskoleert. Hendingene de siste dagene har ført til en sterk forverring akkurat når det gjelder de sørvietnamesiske styrkenes moral. Denne forverringa gir seg utslag i tiltakene desertering, dårlig kampmoral, overgang til fienden, overfall og mord på eget befall... Dertil kommer at flere relativt høye ledere har falt i den siste tidas trefninger, bl.a. ble en Saigon-general drept da helikopteret han satt i ble skutt ned like ved den laotiske grensa.

HVA SKJER ELLERS I INDO-KINA. Ledende sørvietnamesiske junta-talsmenn har til forsvar for invasjonen uttalt at dette er siste sjanse til å tilføye fienden (frigjøringsbevegelsen i Indo-Kina) noe avgjørende slag før amerikanerne trekker seg ut. Denne uttalelsen gjenspeiler forholda i Indo-Kina ganske godt. Imperialistene med USA i spissen begynner etter hvert å føle at de er på gyngende grunn.

Det er ikke bare i Sør-Laos det går i stå for USA-imperialistene. Frigjøringsfrontenes seire i Kambodsja og i Laos i 1970 er behandlet i studieopplegget og i artikkelen foran. I Sør-Vietnam kan en etter ett år med "pasifiserings"-strategi slå fast at den er militært mislykket. Konsentrasjonsseirene ("strate-

giske landsbyer") blir ødelagt like fort som de opprettes. FNL klærer ikke bare å forsvare baseområdene på landsbygda, de tillater seg stadig å angripe USA og Saigon trøppenes sterkt befestede flyplasser og baser, og tvang dem i 1970 vekk fra steder som Richmond-basen, O Reilly-basen, Barnett-basen, Hill 935, o.s.v. Og akkurat nå går FNL til nye angrep i nærheten av Saigon.

REAKSJONER UTE I VERDEN

Over hele verden har folk reagert mot denne nye utvidelsen av krigen. Og over hele verden opplever vi at stadig flere anklager USA og tillegger USA det hele og fulle ansvar. Den franske president har på det sterkeste advart president Nixon mot å foreta ytterligere krigsutvidelser, FNs U Thant har tatt til motmæle mot invasjonen, ja, til og med den konservative danske regjeringa har sagt rett ut at den legger hovedansvaret for utvidelsen direkte på USA. Sovjet advarer USA på det kraftigste, og Kina har gitt klart uttrykk for at med dette må imperialistenes angrep vendes og rettes tilbake.

Men ikke bare regjeringer og offisielle reagerer. Store demonstrasjoner er blitt holdt de fleste steder, og de er uten unntak preget av avsky og forbitrelse mot USA-imperialismens siste aggresjon.

REAKSJONER I NORGE

I en dagsnyttssending 9. februar ble det referert en uttalelse av byråsjef Greve i utenriksdepartementet, der den norske regjeringa "beklager invasjonen". Tidligere erfaringer, bl.a. med hensyn til Kambodsja-invasjonen har vist at det vel blir med dette Utenriksminister Stray har jo uttalt i Stortinget at han "ikke kan se at USAs siste aksjon i Laos strider mot folderetten". En rekke organisasjoner og for- eninger har uttalt at de går i mot USAs utvidelse av krigen og krever øyeblikkelig tilbaketrekning.

Forøvrig omtales Solidaritetskomiteens forskjellige demonstrasjoner annet sted i bladet.

DnC

— nå også

i Sydøst-Asia

DnC - nå også i Sør-Øst-Asia...

Folk flest har tatt kraftig avstand fra den hets DnC har ført mot alle progressive folk i Norge, og har avslørt forsøket på å kartlegge disse som fascisme. Det er nå viktig for oss anti-imperialister å bringe opplysninger ut til det norske folk om den økonomisk-imperialistiske politikk DnC fører i Sør-Øst-Asia, og avsløre den, vise hvordan DnCs politikk direkte og indirektestøtter opp under USA-imperialismen, og således skape en kraftig opinion i Norge mot bankens virksomheter

Ikke nok med at DnC driver imperialistisk virksomhet. De reklamerer også for den på freidig kapitalistisk vis. I en brosjyre (med den avslørende tittelen: DnC - nå også i Syd-Øst-Asia) som banken nylig har utgitt, blir det opplyst at banken har opprettet et "representasjonskontor" i Singapore i samarbeid med den største forettningsbanden i hver av de tre nordiske land: Kansallis-Osake-Pankki, Finland, Kjöbenhavns Handelsbank, Danmark, Svenska Handelsbanken, Sverige. Dette kontoret skal dessuten gi rådgivning, opplysnings- og kontaktfremmidling i spørsmål om finansiering, eksport, import, etablering og markedsvurdering. Bank of Singapore Limited og i Privat Investment Company for Asia (PICA).

Kontoret skal kartlegge og bearbeide Singapore, Malaysia, Indonesia, Thailand, Filippinene og Hong-Kong. De fleste anti-imperialister er godt kjent med hvilke marionett-regjeringer som sitter i disse landene, hvilke midler de bruker for å undertrykke folket, og på hvilken måte de kom til makta. Det mest groteske eksemplet er Indonesia, der en gruppe høyere offiserer rundt statsjefen Suharto tilrana seg makta ved at han gjorde et blodig kupp i 1965 der leiemordere myrdet nærmere 1 mill. mennesker. På Filippinene og i Thailand sitter marionettregjeringer for USA-imperialismen, hvor amerikansk storkapital dominerer næringslivet fullstendig og folket blir beinhardt undertrykt. Likeledes Hong-Kong, britisk kolone med det kanskje mest korrupte styret i hele området. Om Singapore sier DnCs egen soussejef: "det er et ryddig, stabilt, velordnet samfunn hvor statsminister Lee Kuan Yew har ført en heldig, om enn noe hardhendt politikk. Og ikke minst, landet er svært åpent for utenlandske investeringer."

Som i Vietnam organiserer og kjemper i dag patrioter i Indonesia, Thailand og Malaysia med våpen i hånd for å styrte de fascistiske terror-regimene og kaste de imperialistiske inntrengere ut. Både i Norge og i Sør-Øst-Asia har DnC klart vist på hvilken side i kampen den står. Den inviterer der hvor profitten er størst, og enhver anti-imperialist vet der profitten er høy, er folket undertrykt. Derfor:

AVSLØR OG BEKJEMP DnCs IMPERIALISTISKE POLITIKK!

SOLKOM OG EEC-ARBEIDET.

Rapporter som er kommet inn i det siste, og diskusjonen på den landskonferansen som nylig blei avholdt, har vist at det rår mye forvirring ute i gruppene om hvordan FNL-aktivister skal forholde seg til EEC-arbeide. Et par steder er det gått så langt at FNL-grupper er nedlagt og gruppene er gått over til å fungere som en anti-EEC-gruppe etter at de har funnet at anti-EEC arbeidet må prioriteres høyest i dag. Dette er en helt feilaktig politikk.

Først og fremst må vi få slått fast at Solkom har et objektivt grunnlag for arbeidet sitt, og at vi derfor har en eksistensberettigelse. I og for seg er det ingen motsetning mellom det å drive anti-EEC og anti-imperialistisk arbeid. Tvert i mot. Det er langt på vei to sider av en og samme kamp.

La oss se litt nøyere på den politikken USA fører nå. USA har begynt å tape på Vietnam-krigen, og er i en økonomisk vanskelig situasjon med arbeidsløshet og streiker. De er derfor interessert i å få allierte som kan overta en del av deres utgifter, samtidig som kampen blir kjørt videre i den retning de vil. Nixon-doktrinen om at "asiater skal bekjempe asiater" er et uttrykk for denne politikken. "Vietnamiseringen" forsøker å velte en del av krigens byrder over på marionetteregimet i Saigon. Men som hovedpartneren i Asia har de utsett Japan som stadig får utvidet makt over de andre asiatiske statene. Foreløpig dreier det seg vesentlig om økonomisk makt (se Vietnam Courier nr. 1-2 1971).

Men også i Europa er USA interessert i å erstatte egne styrker med trofaste partnere, og her er det Vest-Tyskland som er utsett til hovedpartner. Vest-Tyskland har en strategisk posisjon, og er et land i god økonomisk vekst.

Hvilken rolle spiller så EEC i det systemet? EEC vil styrke Vest-Tysklands rolle ytterligere --- dermed også USA-imperialismens grep i Europa. EEC har dessuten lettet mulighetene for USA-monopolers investeringer og kontroll i alle EEC-landa. Dette vil også skje i Norge om vi blir med.

Anti-EEC arbeid vil derfor også i stor grad være en kamp mot USA-imperialismen, og det er en aktuell kamp av stor viktighet i Norge i dag. Men vi må ikke gløkke hvor brennpunktet i kampen mot USA-imperialismen er. Det er stadig i Indo-Kina. Derfor må vi og angripe USA-imperialismen her hvor den har sitt svakeste punkt. Og fordi imperialistenes politikk lettest lar seg avsløre her, er det mulig å dra med seg mange folk i denne fronten. Dette er det objektive grunnlaget for vårt arbeid i Solkom, og det er ikke blitt mindre ved USAs invasjoner i Kambodsja og Laos.

Hvorfor finner noen grupper da ut at de må nedlegge el. redusere Solkom-arbeid til fordel for anti EEC arbeid? Begrunnelsen de da kommer med er at det er et spørsmål om kapasitet. Det er et begrep. antall aktivister på en skole, og for å gjøre skikkelig arbeid, må de konsentrere seg om en ting, og finner da å måtte prioritere EEC. Noen FNL-grupper fortsetter å eksistere i navnet. Dvs. de driver ikke med medlemsmøter og studier, men skaffer folk til å sitte på stands nå og da. Dette er en dødslinje. Og det er en dødslinje ikke bare for Solkom, men for alt progressivt arbeid. Det er et alvorlig utslag av byråkratisme, og vi ser igjen riktigheten av vårens hovedoppgave.

De gruppene som nedlegger arbeid, er de gruppene som har arbeidet mest byråkratisk og derfor ikke har klart å utvide kretsen av aktivister.

EEC-grupper må baseres på å trekke med nye folk. Antallet progres sive må øke. Det må ikke være en isolert, byråkratisk gjeng som hopper fra det ene arbeidsområdet til det andre. Kanskje merker styret at FNL-arbeidet går dårlig-gruppa vokser ikke. Men i stedet for å se sine egne feil, for så å rette på dem, analyserer de situasjonen dit hen at det ikke er interesse for Vietnam-arbeid. Ikke nok med at de dermed nedlegger FNL-gruppa og derfor avskriver enhver mulighet for vekst i arbeidet, men de fører med seg de samme byråkratiske tendenser i det nye arbeidet ---og de vil heller ikke gjøre godt arbeid her på det nye området. Det blir en (förgjeves) flukt fra problemer i stedet for en løsning av problemer.

Selv sagt kan det være riktig at enkelte erfarne folk som ønsker det går over i en nystartet EEC-gruppe. Men det må bare ikke gå utover FNL-gruppas virksomhet. Vi kjenner også til tilfelle der en og samme person sitter i styret både i FNL-gruppa og i ei anti-EECgruppe. Dette er heller ingen god linje i lengda. Det gjelder alltid å lære opp nye folk til å være med i ledelsen av arbeidet

For FNL-grupper og kontakter kan og må EECarbeid aldri bli en hovedsak. Vi skal ikke ta initiativ til aksjoner mot EEC. Men dermed er det ikke sagt at vi ikke kan støtte aksjoner som blir arrangert. Likedan kan anti-EECgr være med på våre aksjoner dersom deres politiske grunnlag tilsier at de kan det. --Om vi går med i aksjoner som andre får i stand, må vi huske på at vi skal dra nytte av aksjonen. Vi må ha våre egne paroler med, paroler som bevarer organisasjonens selvstendighet, som tjener hovedoppgava og hindrer oss i å bli oppslukt av annet arbeid enn det anti-imperialistiske solidaritetsarbeid det for folkene i Indo-Kina.

EEC

SPÖRSMÅL.

1. Hvilke forbindelse er det mellom Nixon-doktrinen og Vest-Tysklands rolle i EEC?
2. Hvordan skal medlemmene av FNL-gruppa deres konkret stille seg overfor anti-EEC arbeidet på stedet?

DRIV PROPAGANDA FOR ORGANISERING !

Solkoms oppgave er å drivepropaganda i Norge for å utvikle folkeopinionen til støtte for folkenes kamp i Indo-Kina. Nå har vi ikke sett det som mål bare å få flest mulig medlemmer. For at fronten skal kunne være slagkraftig og virkelig være en støtte til Indo-Kinas folk, er det en forutsetning at vi fører ei riktig politisk linje, og at arbeidet er godt organisert. Derfor har vi tidligere stilt oss "studier" og "styrking av styrefunksjonen" som hovedoppgaver. Når disse to fasene er gjennomgått, er det organisatorisk sett mulig å arbeide for en utvidelse av organisasjonen.

Hvorfor er det så viktig å dra nye folk med i arbeidet nå?
Ser vi på situasjonen i Indo-Kina og det som har hendt der i det siste, ser vi at det har foregått en utvidelse av krigen. Dette gjør det lettere for oss å avsløre USAs politikk. Folk innser at det er en råttten krig USA-imperialistene fører. Også gjennom EEC-arbeidet i Norge, og gjennom åpne konflikter på bedrifter som eies av utenlandsk kapital (eks. Sauda), får folk en bedre forståelse av hva imperialismen er. Derfor mener vi at grunnlaget er til stede for å kunne trekke til seg flere folk, og har ansett det som riktig å sette propaganda som den nye hovedoppgava for fronten.

Hva er det som hindrer oss i arbeidet med å løse den nye hovedoppgava?
Først og fremst er det nok selve innstillingen til arbeidet. Dersom en glømmer hva som er Solkoms mål, hvorfor en arbeider i Solkom, vil ingen være villig til å jobbe særlig hardt. Noen synes det er kjekt å jobbe i Solkom fordi det er all right å drive litt med politikk--og så har en noe å gjøre i framtida. Men

vi skal ikke jobbe i Solkom fordi det er gemt å drive med politikk --men fordi vi ser viktigheten av å drive anti-imperialistisk arbeid, --fordi vi ønsker å støtte de indokinesiske folkene i deres kamp.

Nå er det sikkert noen FNL-aktivister som synes de jobber ganske hardt. Noen grupper er veldig entusiastiske og har bra framgang --mens andre jobber veldig hardt uten å komme særlig mye videre. En glømmer hvorfor en arbeider og går trøtt. Mange tror de må gjøre alt sjølv, og sliter seg ut.

Dette er et utslag av byråkratisme, og vi må arbeide hardt for å bekjempe det. Dersom vi ønsker å få nye med i frontens arbeid, er det viktig å vise at vi stoler på de nye folkene. En sterk organisasjon får vi først når alle trekker sammen i arbeidet. Solkom er dessuten en aktivistorganisasjon som bygger på at medlemmene ikke bare er med på studiesirkler og diskusjonsmøter o.l., men at alle er villige til å jobbe aktivt. Byråkratiske feil og en gal holdning til arbeidet er ting som må rettes på dersom en skal få trukket med folk som allerede står i kontakt med ei FNL-gruppe. Men det er andre feil som gjør at vi ikke engang kommer i kontakt med folk --vi blir sektariske.

Sektarisk betyr at en mister kontakten med andre, trekker seg tilbake på sin høye høst, og ser nedlatende på de "som ikke har skjönt så mye" og som ikke skjønner alle spesialistordene vi bruker (monopolkapital, hovedoppgave, imperialismen o.s.v.) Hvorfor er dette så farlig. Jo, nettopp fordi det fjerner oss fra folk og hindrer oss i å få trukket andre med i fronten.

Målet vårt er ikke å vise andre hvor mye vi kan om Indo-Kina og forstå av imperialismen, men igjen: å utvikle det norske folks støtte til folkene i Indo-Kina.

Nå må vi ikke begå den andre feilen at vi søker så mye kontakt og er så villige til å forstå andre at vi ikke kommer klart fram med vårt eget syn. Vi må holde klart fast på våre standpunkt, vi kan selvsagt vise andre at vi har studert, men med det formålet å vise USAs politikk -- ikke våre kunnskaper.

Vi skal få andre med i arbeidet, få andre til å kjøpe FV., gi økonomisk støtte o.s.v. -- ikke vise hvor dumme og late de er.

Tvert imot skal vi lære av folk. Vi må oppsøke dem for å vite hvor de står politisk, hvor politisk bevisste de er, slik at vi kan legge opp ei riktig linje i arbeidet for å nå dem. Videre er det viktig at vi legger merke til hvordan politikken vår blir motatt, og lærer av den kritikken vi får. Er vi sektariske? Gir vi oss ut for spesialister? Hva er det folk ikke forstår av det vi sier? Det skulle være åpenlys hvor viktig det er å vite dette. Ellers driver vi bare å prater for oss sjølv, og driver politikk for vår egen skyld.

Hvordan trekke med seg nye.

Slik som situasjonen er i Norge idag, er det mange som er enige i vårt syn på USAs krigføring i Vietnam, Laos og Kambodsja. Mange andre vil lett la seg forklare vår analyse og komme fram til et anti-imperialistisk standpunkt. Derfor er det viktig at vi diskuterer Vietnam-spørsmålet med venner, familie, på arbeidsplassen og folk som vi kommer i mer tilfeldig kontakt med.

Neste skritt blir å forklare folk at de kan gjøre noe i det anti-imperialistiske arbeidet, og det blir viktig å vise dem konkret hva de kan gjøre.

Trinn I er forbedret nå, og passer godt for folk som sympatiserer med oss. Prøv først og fremst å få vennene dine til å gå på

studiesirkel, men sørg også for å gå utøver denne snevre kretsen. Når vi selger FV i boligstrøk, og merker at noen etterhvert blir faste kjøpere, må vi kunne tilby dem å være med på en studiesirkel i en lokal FNL-gruppe (se mer i artikkelen om salg av FV). Et liknende tilbud bør vi ha til folk vi kommer i kontakt med på stands og som viser interesse for arbeidet vårt.

De som går på studiesirkel bør videre engasjeres i salg av FV, de kan hjelpe til på stands og samle inn penger -- og bør etter hvert trekkes med i det totale FNL-gruppearbeidet.

Det er også andre måter å komme i kontakt med folket på. Under arbeidet med aksjonsenhet, får vi kontakt med en rekke folk som står tilsluttet andre organisasjoner. Prøv å trekke en del av medlemmene i disse inn i aktivt Vietnam-arbeid.

En kan også be om å få komme på besøk i forskjellige organisasjoner. Det behøver ikke bare være politiske el. faglige foreninger (se forøvrig artikkelen om faglig arbeid), men foreninger som ikke har noe spesielt politisk grunnlag, men hvor heller ikke noe til sier at de ikke kan ta opp politiske spørsmål. Det kan være husmørlag, kristne ungdomsorganisasjoner, idrettslag o.s.v.

Fortell om Vietnam, USAs politikk, om vårt arbeid og om hvordan de kan ha kontakt med oss. De kan gi faste bidrag til FF eller Solkom, de kan abonnere på FV, bli med på studier og støtte våre aksjoner -- eller folk kan gå aktivt inn i FNL-gruppa. Vi må etterhvert komme bort fra alle de rene skolegruppen, og i stedet opprette distriktsgrupper der flere lag av folket blir trukket med.

De fleste husmødre og arbeidere er vant til --enten ikke å tenke så mye på politikk-- eller bare utveksle meninger. Det skal initiativ til fra vår side for at flere skal se nødvendigheten av

å stå samlet i enorganisasjon. Det er ikke gjort med ett slag, men vi vet at saken vi arbeider for er en sak som vil ha framgang.

SPØRSMÅL:

1. Hvilke utslag av sektarisme finnes i gruppa deres, og hva kan gjøres for å rette på forholdet?
2. Hva kan den enkelte aktivist i gruppa gjøre for å bli en bedre propagandadist?

FRA STUDIENE PÅ HOVEDOPPGAVA FOR VÅREN:

I slutten av januar sendte landsstyret (LS) ut studieopplegget "Situasjonen i Indo-Kina og utviklingen av det anti-imperialistiske arbeidet i Norge" sammen med en styrebulletin/kontaktinformasjon (I/7I/) som ytterligere konkretiserte innholdet i studieopplegget. Målsettinga med dette studieopplegget var å få en skikkelig diskusjon og klargjøring av vårens hovedoppgave for den enkelte, gruppen/kontaktene og for fronten som helhet.

Urealistisk rapportfrist.

LS satte fristen for rapporter på studiene av dette opplegget til 20/2. Det første vi kan konstatere er at denne fristen var urealistisk satt fra LS side. Mange grupper har ikke rukket å gjennomføre studiene på denne tida --og relativt få har vært i stand til å sende inn rapporter til fristen. LS kan derfor ikke gjennomføre en fullstendig oppsummering av disse studiene nå. Dette er bare et foreløpig referat av hovedpunkt som er kommet fram og som kan være til nytte for hele fronten.

Om selve studieopplegget og de to første brevene.

Reaksjonen på initiativet med et slikt studieopplegg er gjennomgående positiv. Det har som nevnt kommet kritikk på rapportfristen, og dessuten på trykkkvaliteten på noen av sidene. Reaksjonene på det første brevet (Situasjonen i Indo-Kina og verden forøvrig) er svært positiv, og det

er foreløpig full enighet om utvidelsen av parolene til å omfatte hele Indo-Kina. Brev 2 (Situasjonen i Norge), derimot, blir ganske skarpt kritisert. En gruppe skriver: "Man var stort sett enige i at teksten i brev 2 ga et godt bilde av situasjonen i Norge, men mente at teksten ikke var anti-imperialistisk, snarere anti-kapitalistisk.", og en annen gruppe: "Brevet er författa på et marxistisk-leninistisk grunnlag, og opplegget ble karakterisert som vel markert sosialistisk for vår front". LS er langt på vei enig i denne kritikken. Tanken med brevet var ikke å mobilisere FNL-gruppene til støtte for anti-kapitalistisk kamp i Norge, men å gi et bilde av situasjonen til bakgrunn for det anti-imperialistiske arbeidet. Men analysen var, om ikke marxist-leninistisk, så iallfall anti-kapitalistisk, og dette bør unngås, da det kan føre til uklarhet og avvik i fronten.

Om hovedoppgava for fronten og for den enkelte gruppe/kontakt.

Det synes å være stort sett enighet om at hovedoppgava PROPAGANDA FOR ORGANISERING nå er den riktige for fronten og for de fleste, iallefall av FNL-gruppene. Dette har gått fram ikke bare av studie-rapportene og diskusjonen på landakonferansen 14-15 februar, men også av andre rapporter. En gruppe skriver i halvårsrapport for ifjor høst (vedtatt 14/1): "FNLS framgang har ført til sym-

pati og støtte fra det norske folk. Folkeopinionen er klart for FNL. Dette har vi ikke greid å utnytte. Gruppen har ikke hatt rekruttering i hele høst. Mangel på arbeid blant sympatisørene (bl.a. å drive studiearbeid) er høstens hovedfeil og har gitt dårlige resultater på nær sagt alle arbeidsfelter i gruppa" og en annen: "Styret har sviktet når det gjelder å hverve nye medlemmer og heller ikke vært flinke nok til å ta seg av de medlemmene som er kommet mer eller mindre på avstand".

En del av studierapportene viser imidlertid svært klart nødvendigheten av å analysere de lokale forholda for hver enkelt gruppe/kontakt. At vi har satt PROPAGANDA FOR ORGANISERING som hovedoppgave for fronten, betyr at det er den oppgava LS mener vil løse flest problemer for flertallet av gruppene og for fronten som helhet. En del grupper og kontakter må imidlertid, ut fra det stadium de nå er i, sette seg en annen lokal hovedoppgave, som f.eks. studier, og gjennomføre den. Alle grupper og kontakter må derfor sjølf analysere den situasjon de er i, og klargjøre spørsmålet om den lokale hovedoppgave på grunnlag av det. Dette er viktig, og vi har derfor i dette nummeret tatt med to studierapporter som illustrerer poenget. (Se neste side) Den ene av gruppene har stilt seg stadiene som foreløpig lokal hovedoppgave. Andre nye grupper må kanskje først konsentrere seg om å få igang en skikkelig styrefunksjon. Poenget med sjølf å finne fram til den lokale hovedoppgave er i alle fall det samme.

Om byråkratiske tendenser i arbeidet

Et problem som ble behandlet litt kort og overfladisk i studieopplegget var at alt det teknisk pregete arbeidet med styrefunksjonen fra LS side i høst, førte til en del byråkratiske arbeidsstil både sentralt og i

gruppene. En gruppe har gitt en god beskrivelse av hvordan dette arter seg: (Om en aksjon) "De tekniske forberedelsene hadde i altfor sterk grad opptatt oss, mens den politiske sida ved forberedelsen hadde vært forsømt. Mange av medlemmene hadde ikke deltatt i studiene, og for disse var den politiske begrunnelsen for eksternt arbeid ikke særlig annet enn en tung idealistisk plikt."

LS og flere av gruppene oppdaget problemet, og vi tok derfor opp arbeidet med medlemsdemokratiet som en side av styrefunksjonene. Men vi tok ikke alvorlig nok på disse feilene.

Mye av dette kom fram på landskonferansen, og det ble der klart at det dreier seg ikke bare om å holde tilstrekkelig med medlemsmøter, det dreier seg om å knytte organiseringa sammen med det eksterne arbeidet på en politisk måte. Gruppen vi refererte ovenfor har også gitt en beskrivelse av hvordan dette gjøres. (Fra V-uka i høst) "Før uka diskuterte vi nøye nødvendigheten av eksternt arbeid. De nye eksterne parolene for V-uka blei diskutert før vi kom til enighet på dem. Alle medlemmene blei med i planlegginga og fikk praktiske oppgaver. Uka betydde et gjennombrudd i organiseringa av arbeidet, mobiliseringa av medlemmene, og styrking av medlemsdemokratiet."

Byråkratiske feil hindrer oss i å løse hovedoppgava. For mange grupper må derfor nettopp det første skritt i løsninga av hovedoppgava være å rydde ut slike feil og mobilisere medlemmene politisk - ved kritikk og diskusjoner, ved aksjoner (f.eks. FV-salg) som blir planlagt og oppsummert i fellesskap, etc. Bare slik får alle medlemmene den entusiasmen i arbeidet som er nødvendig for det videre arbeidet med hovedoppgava.

TO STUDIERAPPORTER :

Til hjelp for grupper og kontakter i det videre arbeidet med hovedoppgava, tar vi med rapporter om studiene på hovedoppgava fra to forskjellige grupper som begge etter LSS mening løst studiene bra. Den første er en eldre, vel konsolidert gruppe, den andre er helt nystartet. De kommer derfor også til forskjellige resultater med hensyn på den lokale hovedoppgava nå.

FRA DEN ELDERE GRUPPA :

"Brev 3. Hovedoppgava."

I motsetning til møtet på brev 1 og 2 var det et nokså dårlig frammøte til behandlingen av dette brevet. Enkelte påpekte i kritikkrunden at dette burde ført til at vi utsatte dette møtet, men møtelederen mente at fristen for rapportering som Solkom hadde satt måtte følges. Dette kan kanskje føre til at vi kommer litt skeivt ut i løsningene av hovedoppgava, men skulle vel ikke by på de helt store vanskene.

Vi vil også gjøre oppmerksom på at vi enda ikke har satt igang Indo-Kina sirkelen blandt de nye folka våre som for øyeblikket driver med Trinn II-opplegget. Disse vil imidlertid fra neste møte av avbryte denne for å sette igang med Indo-Kina sirkelen. Vi mener dette er viktig for at gruppa skal gå enhetlig igang med å sette løsningene av hovedoppgava ut i livet.

Rapporteringa av brev 3 vil vi gjøre på grunnlag av de spørsmål Solkom stiller i styrebulletin nr. I-7I, "Hvilken hovedoppgave er den riktige for dere." og "Hvordan var utbyttet av studiene."

Gruppa mente at rekrutteringa og propagandaen for dette er den naturlige hovedoppgava å stille for oss. Dette på bakgrunn av at vi mener å ha gjennomført de to fasene om studier og organisering som Solkom har stilt for på en

tilfredsstillende måte. I den siste fasen vokste det imidlertid fram en tildels byråkratisk arbeidsstil i gruppa. Ledelsen, som for størstedelen var plukket ut som de mest framskredne i gruppa, henfalt til ordregiving og gjorde lite til motivivering for arbeidet. Dette førte til at det stort sett var de samme folkene som p.g.a. "pliktfølelse" gikk igjen på aksjonene.

Det bør imidlertid påpekes at gr. i denne perioden gikk sterkt fram i FV-salg og distribusjon av prop. Medlemstallet gikk også fram da man bedre forsto å trekke til seg fler folk. I den fasen som innledes nå må da ledelsen være flink til å gi oppgaver og motivere folk for disse for dermed å utvide spredninga av propaganda samt utvikle medlemsdemokratiet.

Nøkkelordene for eksternt arbeid må være: planlegging - aksjon - oppsummering. Planlegging for å motivere folka og dra nytte av hver enkelts erfaringer og ideer, aksjon der dette settes om i praksis, oppsummering hvor man legger største vekten på hvordan denne aksjonen tjente vår egen hovedoppgave. Gruppa vil sette seg som mål for våren å arrangeret åpent møte i forbindelse med V-uka.

I planlegginga til dette, som for alvor vil ta til på første medlemsmøte, må vi legge vekt på hvordan vi kan trekke med enkeltpersoner og grupper av folk med på forberedelsene til det åpne møtet. Dette med tanks på å knytte flere folk til arbeidet samt høyne forståelsen for solidaritetsarbeidet hos folk vi ikke har nådd før. Med en slik aksjonsenhet vil vi også kunne dekke bedre og et større område enn vi hittil har klart.

Så grundig om vår egen planlegging da vi mener at å stille seg et konkret mål i arbeidet vil bidra mye til å lette planleggingsarbeidet. Grunnen til at gruppa stiller seg rekrutteringa som hovedoppgave bygger tildels på Solkoms analyse av situasjonen i verden, dvs. at motstanden mot USAs krigføring øker såvel i Indo-Kina som i verden forøvrig, og dermed skulle de objektive forholda for ekspansering til rette. Til dels også som vi beskrev for, at gruppa gjennom å ha hatt fasene studier og organisering har nådd dit at å stille en slik hovedoppgave er realistisk for oss.

Bekjemp USA-imperialismen!"

FRA DEN NYSTARTA GRUPPA :

"RESULTATENE AV STUDIENE:

I. Vi er ikke uenige i at Solkoms allmenne hovedoppgave for tiden bør være propaganda for organisering. Lokalt mener vi imidlertid at forholdene er såpass særegne at vi midlertidig må ha en annen hovedoppgave.

Den viktigste hindringen i vårt arbeid er den formidable forskjellen i skolering blant medlemmene - noe som resulterer i "monopoliserte" diskusjoner, byråkratiske tendenser i avgjørelsesprosesser, i praktisk arbeid. Enkelte er for dårlig skolert til å våge seg ut i diskusjoner, hvor de av erfaring vet de ganske lett blir avspist av påstander de ikke har tilstrekkelig skolering til overhodet å kommentere. For å bøte på denne skjevhet nytter det lite for oss å konsentrere oss om propaganda for organisering. Tvert imot vil skikkelige framstøt på det planet avhenge av om vi kommer lengre i arbeidet med å styrke enheten og propaganda/agitasjonen i gruppa gjennom studier. Vi mener altså at vi ligger en god del etter andre grupper som på et tidligere tidspunkt hadde studier som hovedoppgave. Oppstillinga av studier som hovedoppgave lokalt må ikke misforstås dithen at vi ensidig vil legge vekt på "bok"-studier. Studienes

ve og vel avhenger i høy grad av parallelltgående praktisk arbeid og prøving av standpunkter gjennom diskusjoner. Således følger vi opp studieopplegget med å sette opp tre prioriterte og nært sammenknyttede paroler om hovedoppgaven: I. ENHET GJENNOM STUDIER 2. PROP/AGIT 3. ØKT KONTAKT MED LOKALBEFOLKNINGEN Med prop.agit. menes her mer konkret ukæaktivitet og FV-salg, men også diskusjoner i klasser o.l.

I forbindelse med hovedoppgavestudiene ble det utarbeidet en spesifisert plan for arbeidet utover våren. Kapasiteten hindrer oss i å engasjere oss i EEC-uka, men de fleste av oss vil delta i EEC-aktiviteten på annen måte. Vi mener at skulle FNL-gruppa delta i denne uken forutsatte det inngående EEC-studier, en stor del av oss er nemlig svært lite inne i EEC-spørsmålet. Ellers vil vi ta alvorlig på de andre arrangementene denne våren som er nevnt i styrebulletinen. Ellers bærer planen preg av vår hovedoppgave. Stort sett har vi lagt opp til et studiemøte annenhver uke bortsett fra de som går med til å forberede de andre aktivitetene.

2. Utbyttet av disse studiene kan vanskelig vurderes uten at vi vet hva de vil føre til i praksis. Rent skoleringsmessig har de sikkert vært nyttige i det å finne hovedmotsigelser og å stille opp hovedoppgaver. Dog for en liten gruppe av medlemmene, bortsett fra de som går med til bortsett fra disse engasjerte folk seg praktisk talt ikke i studiene, vi la tross alt opp til diskusjon på medlemsmøte. Men vi gjentar den uheldige virkning rapportfristen hadde: hastverk er lastverk. Møtene gikk relativt griett, spørsmålene ble diskutert middels livlig, men samtidig ble det trukket inn såpass mye lokalt på siste møte at vi fikk en relativt grundig diskusjon. På medlemsmøtet hvor vi la fram resultatet av studiemøtet var det ingen respons blant de som ikke hadde deltatt i studiene."

Spørsmål: Sammenlign de to gruppens situasjon og deres egen. Hva er den riktige lokale hovedoppgave for dere?

BRUK SALG AV FV TIL Å LØSE HOVEDOPPGAVA FOR VÅREN:

"For Vietnam" er Solkoms viktigste eksterne organ. Salget av bladet øker; flere og flere folk leser det, men det er fremdeles et stort gap mellom de som aktivt deltar i vietnamarbeidet, og den store gruppen som passivt støtter oss. Den nye hovedoppgave går nettopp på å knytte folk nærmere til fronten, på å trekke flere folk med i det anti-imperialistiske arbeidet. Det er viktig for alle FNL-aktivister å bruke salget av FV til hjelp for å løse hovedoppgave for våren.

I høst var den eksterne hovedoppgave å øke salget av FV. En del grupper økte sitt salg kraftig, og salget som helhet gikk noe opp, men ikke så fryktelig mye.

Når vi nå har satt opp hovedoppgave "propaganda for organisering" betyr det naturligvis også at en skal utvikle FV-salget kvantitativt. Imidlertid har der vist seg at ikke alle salgsmetoder er like gode. Mange grupper har øket salget, uten at kontakten med folk av den grunn er blitt bedre; uten at de har klart å trekke flere folk med i arbeidet. Vi mener derfor at vi heretter først og fremst må legge vekt på "kvalitetssalg" framfor "massesalg". For at alle grupper og kontakter skal få bedre forståelse av hva "massesalg" og "kvalitetssalg" betyr, har vi bedt to FNL-grupper fortelle litt om hvordan de organiserer salget:

Den ene rapporten er fra FNL-gruppa på universitetet i Oslo. Fra en aksjon på studentbyen i Oslo kunne en av delstakerne fortelle:
"Vi var fem stykker som deltok i aksjonen. Før vi begynte hadde vi lest og diskutert bladet skikkelig. Dette for at alle skulle stå sterkere i diskusjonen

som oppstod. Målet med aksjonen var ved siden av å selge FV, å trekke folk med på en studiesirkel. Vi hadde et kort møte før aksjonen, der vi ble enige om å notere navn og adresse på kjøperne, for å kunne kontakte dem igjen senere, høre reaksjonene på bladet og event. knytte dem nærmere til oss.

De som kjente bladet fra før, som hadde kjøpt det, eller som virket spesielt interesserte, skulle vi be om å delta i en studiesirkel. Vi prøvde å komme så mye som mulig i diskusjon med folk.

Resultatet av aksjonen var veldig bra. Vi solgte 100 FV. på under 2 timer, og fikk med fem stykker i studiesirkel. Senere på kvelden oppsummerte vi aksjonen. Alle hadde disse samme erfaringene: det er lett å selge For Vietnam. Folk var svært interessert i hva som foregår i Indo-Kina!

Den andre rapporten er fra Drammen FNL-gruppe:

"Vi tar med oss en bunke FV hver og sprer oss rundt i småhus, blokker og rekkehus i Drammens-distriktet. Vi ber folk om å gi penger til FNL-gruppa. De som gir oss penger får et blad av oss. Vi merker at de samme menneskene kjøper bladet om igjen. Dette er vesentlig eldre folk, da vi driver dørsalg, og foreløpig ikke har solgt på skoler. De aller, aller fleste vi treffer er positivt innstilt til det arbeidet vi driver. Økonomisk går vi med store overskudd i disse aksjonene. 200 FV gir oss mellom 600 og 800 kroner. Hver mann selger i gjennomsnitt 20-30 blad pr. kveld. Noen ganger samler vi også inn penger til frigjøringsfondet.

Vi har ikke fått god nok kontakt med de vi henvender oss til. Derfor har vi besluttet å vedlegge løpesedler i bladene fra

nå av. Disse løpesedlene vil inneholde appeller om å delta aktivt i det anti-imperialistiske arbeidet i Norge. Vi vil be folk om kritikk, både av bladene og av den praksis som FNL-gruppa driver. Vi vil også opplyse om nødvendigheten av å gå med i studiesirkler. Foreløpig har aksjonene våre vist at folk stort sett er positivt innstilt til Solkom, til FNL og til alle anti-imperialistiske organisasjoner rundt omkring."

Begge disse rapportene forteller om entusiastisk salgsinnsats. Det er imidlertid noen forskjeller. Drammen har drevet typisk "mässesalg". Kvantitativt har aksjonene vært meget vellykkete, men innsatsen har ikke skaffet dem ny rekruttering til gruppa. De har heller ikke maktet å bruke salgsaksjonene til å bygge opp og stabilisere gruppa innad.

Disse feilene har gruppa tydelig sett sjøl, og bestemt seg til å rette på. Landsstyret tror dessuten at det er en bedre taktikk å først selge bladet og så be om penger. Forholdet mellom salg og innsamling blir da klårere, og vi må alltid huske å sette politikken foran økonomien.

Til sammenligning har universitetsgruppa i Oslo brukt salget meget effektivt til både å konsolidere og bygge ut gruppa. Kvantitativt ligger de foreløpig langt under Drammen, men den linja de driver salget etter, gir godt håp.

Kan vi ut fra dette og andre erfaringer gi noen gode råd til alle grupper og kontakter om hvordan man kan drive "kvalitetsmessig" salg på FV?

De som skal delta i aksjonen bør gjennomgå og diskutere grundig innholdet i bladet, slik at de kan føre en bra diskusjon med folk.

Man bør notere seg navn og adresser til de som kjøper bladet og de som ellers er interessert

i Solkoms arbeid. Be disse om å komme med kritikk av bladet og gruppas arbeid, påvise nødvendigvis at de går med i Solkoms anti-imperialistiske arbeid og spørre om de er interessert i å delta i studiesirkler.

Gjennomsnittsalderen i Solkom er lav. Man bør derfor også legge vekt på å trekke med litt eldre folk i arbeidet. Derfor vil vi konkret foreslå at aksjonene ikke bare gjennomføres på skolene, men også i vesentlig grad ved dørsalg rundt i distriktet. (Se Drammens rapport).

Det er viktig at man kommer sammen etter aksjonen for å foreta en oppsummering. Man må finne ut hva som var bra og hva som gikk dårlig.

Analyser feilene for neste gang å gjøre aksjonene bedre.
Lykke til.
BRUK SALGET AV "FOR VIETNAM" TIL Å TREKKE FOLK MED I DET ANTI-IMPERIALISTISKE ARBEIDET I SOLKOM

Spørsmål: Hvordan har FV-salget vært drevet i gruppa? Diskuter salget framover ut fra rapportene fra de to gruppene.

NYTT FOR VIETNAM

For Vietnam I-71, som kommer god tid til V-uka, inneholder bl.a.:

En bred behandling av Nixon-doktrinen, Forholdene i USA, Japan som USAs juniorpartner i Asia, "vietnamiserings"politikk og den mislykte "pasifiseringa" i Sør-Vietnam. Stoff om kampene i Hue under Tet-offensiven i 1968. Behandlinga av imperialism i norske skolebøker. Intervju med to grupper om arbeidet.

TREKK ARBEIDSFOLK MED I

SOLKOMS ARBEID!

De fleste FNL-gruppene omkring i landet har vært prega av studenter og skoleungdom. Dette har begrensa organisasjonens bredde og slagkraft. For at vi skal kunne utvikle oss til å bli en skikkelig enhetsfront som er i stand til å drive effektivt solidaritetsarbeid for Indo-Kinas folk er det nødvendig at vi trekker til oss og gror røtter blant arbeidsfolk.

Hvordan har det faglige arbeidet stått i fronten tidligere? Ser vi på den tidligere praksisen på dette området finner vi at forsøkene på å drive solidaritetsarbeid i fagforeninger og blant arbeidsfolk har vært sporadiske. Arbeidet har vært prega av mangel på evne til å henvende seg til arbeidsfolk. Likeledes har en ikke utnyttet i propagandaen vår de tilfellene der fagforeninger o.l. har støttet våre arrangementer og paroler. Trass i dette har flere grupper (Oslo, Bergen, Lillehammer m.fl.) maktet å få med seg noen fagforeninger/klubber eller iallfall mange av medlemmene på aksjoner.

Det viser seg at vi stort sett mangler erfaringer og allmenne retningslinjer på dette feltet. For å kunne bøte på dette og gjøre framstøt i en breiere del av folket enn før, er det viktig at vi har klart for oss at vietnamarbeidet på det faglige området må tjene hovedoppgava og at det er et langsiktig arbeid som ikke kan løses ved ett slag. I første omgang gjelder det å vinne erfaringer. Vi veit at våre ressurser og arbeidskraft er begrensa. Det er derfor nødvendig å søke støtte i utvalgte enheter i første omgang. Dvs. at vi arbeider for å vinne støtte, bevilgninger o.l. fra fagforenin-

ger som vi gjennom undersøkelser veit er progressive. Dette vil ikke bare bety at vi får kontakt med en del nye folk og vinner erfaringer i dette arbeidet, men vi kan også bruke deres støtte å henvise til i vår propaganda overfor andre foreninger og klubber.

Vietnam-uka er den oppgava som står nærmest nå og det er nærliggende å rette det første framstøtet i det faglige arbeidet inn på å få tilslutning til denne. Det er særlig viktig at de lokale gruppene tar initiativet overfor de fagforeninger som er aktuelle. Dette bidrar ikke bare til å styrke de lokale arrangementa, men vil også bedre FNL-gruppas sjølstendighet og politiske nivå. Det må dessuten være den enkelte FNL-aktivists mål å vinne tillit blant arbeidsfolk på stedet.

Hva kan konkret gjøres? Det er ikke mulig å gi noe klart svar på dette fra sentralt hold - det er en oppgave for aktivistenes egne ideer og initiativ. Men en del ting bør vurderes av alle som har muligheter til det:

- Agitere blant medlemmene i foreninga for å få dem motivert for støtte til våre arrangementer og paroler. Dette kan gjøres gjennom lokale løpesedler, salgsaksjoner på For Vietnam foran bedriften, etc.
- Undersøke mulighetene for å få støttebevilgninger e.l. fra fagforeninga. Dersom en mener at mulighetene er til stede, send oppfordring om at dette blir tatt opp på medlemsmøte. Dersom det er aktive anti-imperialister i foreninga, få disse til å sørge for at saka blir tatt opp. Det er viktig å infor-

mere de vanlige medlemmene i foreninga om at dere har sendt et brev, slik at de kan öve press på ledelsen dersom det ikke blir tatt opp på medlemsmöte.

- Mulighetene for aksjonsenhet med fagforeninger må utnyttes og lokale initiativ må tas med sikte på dette. Fellesarrangement med lokale fagforeninger har gitt gode resultater der det har vært prøvd.

For at disse framstøtta ikke skal bli slag i lufta må vi stadig arbeide med sikte på å få aktivisert arbeidsfolk i FNL-arbeidet. Mao, vi må følge opp den første kontakten med fortsatt salg av FV, forslag om å være med i studiesirkler, etc. Kort sagt, med propaganda for organisering.

Det har vist seg at viljen til enhet i dette arbeidet er stor blant folk. Dette har Solkom tatt lærdom av i sine framstøt. Den mektige demonstrasjonen i Oslo mot invasjonen i Laos var et resultat av dette. Dessverre har det vist seg at ledelsen i noen organisasjoner (Vietnambevegelsen, AUF, UV, og noen ganger SF, KU) gjennom sin politikk har motarbeida mulighetene

Spørsmål: Hvilke fagforeninger/klubber kan gruppa gjøre konkrete framstøt mot?

for aksjonsenhet. Nå sist, ved Laos-demonstrasjonene, ville f.eks. Vietnambevegelsen/AUF ikke være med. Der en har oppnådd enhet har det skjedd gjennom press fra medlemmene.

Mange fagforeninger er ganske nært tilknyttet en del av disse organisasjonene. Dette har vist seg å være en hindring i arbeidet for å oppnå enhet med fagforeninger. Våre initiativ er blitt avvist med at "vi er allerede tilslutta "Vietnambevegelsen". e.l. For at vi skal kunne bryte denne barrieren er det nødvendig at vi motiverer de enkelte medlemmene for nødvendigheten av enhet på sentrale ting i det anti-imperialistiske arbeidet. Vår vilje til enhet må alltid understrekes i vår propaganda. Dette er særlig viktig i vårt arbeid blant arbeidsfolk, for de veit av erfaring at splitting er deres verste fiende.

For at dette initiativet fra landsstyret skal kunne munne ut i et oppsving i det faglige arbeidet i fronten, er det nødvendig at erfaringene gruppene tilegner seg blir rapportert, slik at de kan sammenfattes, og alle anti-imperialister kan dra nytte av dem. Dette vil styrke både ledelsen og de lokale ennetene.

ØKONOMIKAMPANJEN

OPPSUMMERING OG PLANER FRAMOVER

"De organisatoriske svakheter i fronten kom tydeligst til uttrykk i debatten og vedtakene om økonomien. En rekke grupper har hatt et sviktende grep om økonomien, ikke klart å planlegge og opparbeidet seg en anseelig gjeld til Solkom sentralt. At andre grupper igjen har holdt seg praktisk talt ajour

betalinga viser at økonomi ikke er noe uoverkommelig problem for gruppene, men et spørsmål om intern organisering."

--- Dette er den oppsummeringa som landsstyret foretok på grunnlag av debatten på Solkoms siste landsmöte. Sitatet er et utdrag fra lederen i FNL i Norge nr. 5-70.

For bl.a. å styrke Solkom's økonomi. Det var det derfor i høst tvingende nødvendig å rette opp styrearbeidet. Konkret ble styring av styrearbeidet stillt som hovedoppgave for fronten.

For ikke å overlate arbeidet med økonomien til tilfældighetene, stod det allerede på landsmøtet klart at vi måtte stille oss et langsiktig mål, et mål som omfattet alle Solkom's lokalorganisasjoner. Følgende ble da enstemmig vedtatt: "Innen 1. juni 1971 skal de enkelte grupper og kontakter ha nedbetalt all gjeld til Solkom sentralt untatt den gjeld som har påløpt de siste to måneder. ---"

For å få arbeidet med økonomien igang, slik at en skulle ha mulighet til å nå målet, ble det fra LS utlyst en økonomikampanje. Første del av denne startet umiddelbart etter Vietnamuka i oktober '70. Målet for kampanjen var nedbetaling av 1/3 av gjelda fram til 1. febr. '71 (se FNL i N. nr 7-70). LS har nå oppsummert hvordan denne delen av økonomikampanjen har gått. For Solkom som helhet er resultatet bra. Lokalorganisasjonenes gjeld til LS har minket 1/3.

Planene fram til landsmøtet:
LS har på grunnlag av de positive erfaringene til nå, trukket opp planene for arbeidet med økonomien for tida fram til landsmøtet: Økonomikampanjen vil fortsette. Fram til dagen før V-uka (dvs. 18 april) skal enda 1/3 av gjelda være nedbetalt. Videre tat vi sikke på at den siste tredjedelen skal være nedbetalt til 10. juni (dvs. 10 dager før landsmøtet).

LS vil på det sterkeste oppfordre alle FNL-aktivister til også i tida som kommer å ta meget alvorlig på arbeidet med økonomien. Det at vi hittil har gjort en god jobb betyr ikke at alle problemer er løst. En vurdering av situasjonen viser oss med all tydelighet at det står mye igjen og at det å ha en solid økonomi innebærer en stadig kamp mot all sløsing og f.eks. innsamlinger blant våre medlemmer, sympatisører og andre venner av det vietnamesiske folket.

Det er særlig to faktorer som gjør at det stilles strenge krav til

økonomiarbeidet vårt. Det ene er den dyrtid som landet vårt opplever. Det siste årets prisstigning har ført til at alle Solkom's utgifter har steget. Særlig stor belastning har prisstigninga vært på papir og andre nødvendige artikler til trykking av løpesedler og blader. Det andre er den økende aktivitet i tida som kommer. Vi vil bl.a. større utgifter til løpesedler, annet materiell og lokaleleie.

Planer for neste landsmøteperiode:
Arbeidet med økonomien etter landsmøtet og oppsummeringa av situasjonen pr. idag har klargjort at det er nødvendig å gå enda videre med styrkinga av økonomien enn det at lokalorganisasjonene betaler ned gjelda si. LS har drøftet planer for tida også etter førstkomende landsmøte. Vi kan ikke på dette tidspunkt legge frem helt konkrete planer, det tilligger landsmøtet, men vi kan allerede nå slå fast følgende: LS og lokalorg. har felles interesser av at alt materiell blir betalt umiddelbart etter utsendelsen. Dette letter administrasjonen både sentralt og lokalt, f.eks. regnskapsføringa. Videre betyr raskere innbetalinger at såvel sentrale som lokale organer i Solkom i større grad er istand til å foreta raske aksjoner. Å være uten gjeld og ha penger i kassa gir f.eks. muligheten til å utgi løpesedler, blader el. andre skrive i store opplag på kort tid, dersom der f.eks. skjer viktige ting i Indokina. Konkret kan det nevnes at såvel LS som flere FNL-grupper gjerne ville ha utgitt større antall løpesedler og en nyhetsbulleton ved invasjonen av Kambodsja og ved gjennomptakinga av bombinga av DRV i fjor. Dette ble hindret pga. mangel på kontanter.

FORTSATT STYRKING AV ØKONOMIEN

NED I 1/3 AV GJELDA TIL 18 APRIL.

Spørsmål:

A. Hvor langt har gruppa di kommet i arbeidet med økonomien, har styret v/kassereren oversikt over og ledelsen i økonomiarbeidet?

B. Hvor mye må gruppa samle inn for å komme ned 1/3 av gjelda til 18 april?

C. Hvilke tiltak skal styret og medlemmene sette igang for å nå gruppas mål?

A K S J O N E R

20. Desember

Aksjonene og salget i forbindelse med 20. desember viser at mange grupper nå arbeidet mer kontinuerlig enn før, de hadde lagt opp planer og gjennomførte skikkelig planlagt aktivitet også ved 20. desember. Men ennå er det atskil- lig igjen.

Det var 26 grupper utafor Oslo som sendte inn spesielle bestil- linger til 20. des. Dette betyr naturligvis ikke at det barevar disse som hadde aktivitet, da jo alle som har kommisjonsordning får det vanlige antall For Vietnam --og mange sikkert har annet ma- teriell liggende fra før. FV-4-70 ble trykt opp i 10.000, og det aller meste er gått ut.

En god del grupper arrangerte åpne møter lokalt, og i Bergen og Oslo ble det holdt store åpne møter med representanter fra PRR-kontoret tilstede. Møtet i Oslo 15. des. la opp til en diskusjon med folk fra Vietnambevegelsen og politiske organisasjoner i Oslo fra U.V. til SUF(ml) om vietnam-arbeidet i Norge, men Vietnam-bevegelsen og AUF "fant å ikke ville delta", bl.a. med den be- grunnelse at det ikke burde "finne sted på etåpent møte til offentlig forlystelse".

I Fredrikstad ble det i tilknyt- ning til 20. des. aksjonene holdt en distriktskonferanse, der en diskuterte arbeidet i Østfold- distriktet, samt hovedoppgava for våren.

Av positive rapporter vil vi ellers nevne Drøbak, der aksjone- ne rundt 20. des. ble innledning til dannelselse av FNL-gruppe på stedet.

DEMONSTRASJONER MOT LAOS-INVASJONEN

Blant aksjonene her i landet mot USAs invasjon i Laos, var det en bra demonstrasjon i Trondheim og to demonstrasjoner i Oslo. Dette er et referat fra Oslo:

Begge demonstrasjonene var arrangert av FNL-gruppene i Oslo. Den første demonstrasjonen ble holdt allerede 5.februar, da det nettopp var blitt kjent at amerikanske fly med Saigon-tropper hadde satt kursen for Laos. Et par hundre mennesker samlet seg om ettermiddagen utenfor den amerikanske ambassade. Folk bar plakater og transparenter med bl.a. teksten "USA ut av hele Indo-Kina". Under demonstrasjonen ble to amerikanske flagg brent under sang av FNLS nasjonalsang.

En større demonstrasjon ble arrangert 10.februar. Demonstrasjonen ble tiltrådt av bl.a. disse organisasjonene: Faglig Studentfront, Folkereising mot Krig, Fredskontoret, Kommunistisk Ungdom, Kampanjen Norge ut av NATO, ML-gruppene i Oslo/Akershus, Oslo SFU, Oslo SF, Oslo/AdershusSUF(ml), Palestinakomiteen, Rød Front i DNS. I tillegg kom noen mindre organisasjoner, og et par fagforeninger.

Foran ambassaden 5. februar.

10.februar ; Ky-flagget til bråkmakerne brennes over Youngstorget i Oslo.

Toget telte bortimot 2.000 mennesker, og gikk forbi den amerikanskeambassade, og en sterkt opprømt stemning rådet blant dem som sluttet opp. Utenfor "informasjons"kontoret til Saigon-juntaen stoppet hele toget opp, flere Saigon-flagg ble brent, og kampsanger ble sunget.

På det etterfølgende folkemøtet på Youngstorget ble en note vedtatt ved akklamasjon, hvor den amerikanske regjering ble sterkt fordømt for sin medvirkning til de siste aggresjonshandlinger i Indo-Kina.

Det kom til håndgemeng med en del Ky-folk, som gjorde sitt beste for å forstyrre møtet. Under forsøkene på å bringe noen av disse til taushet, ble noen anti-imperialister arrestert. Folk samlet seg da utenfor Möllergata politistasjon og krevde sine kamerater løslatt. Takket være mannjevn oppslutning, og en mektig anti-imperialistisk stemning, måtte politiet løslate kameratene etter bare en halv time.

SEIER FOR FNL.
LENGE LEVE DE INDO-KINESISKE
FOLKENES KAMP MOT DEN UHYRLIGE
AMERIKANSKE IMPERIALISMEN.

BRA AKSJON

PÅ LÆRERHØGSKOLEN I TRONDHEIM.

Redaksjonen har mottatt følgende seierrike rapport fra Norges Lærershøyskole, Trondheim:

Fredag 5/2 hadde sjefen for den politiske avdelinga ved US-ambasaden i Norge, Mr. Hennemyer, invitert seg selv til å holde et totimers foredrag ved Norges Lærershøyskole i Trondheim. Foredraget skulle angivelig "forklare" USA's utenrikspolitikk, og inngikk som en obligatorisk del av undervisninga. På et anti-imperialistisk grunnlag satte studenter fra Faglig Studentfront opp ei veggavis som oppfordra studentene til å boykotte denne propagandaforestillinga.

Selve aksjonen forløp som følger: Etter at Mr. Hennemyer var blitt introdusert som representant for våre trofaste allierte i USA's regjering, ba en representant for studentene, som hadde fullsatt auditoriet, om å få lese opp en uttalelse. Dette ble forsøkt nektet; det skulle være full talefrihet - etter foredraget. Ingen skulle få si noe innledningsvis. Dette ble møtt av kraftig piping i salen, så Hennemyer måtte pent finne seg i å tie mens det under fullstendig stillhet ble lest opp ei erklæring som tok klart avstand fra amerikanernes imperialistiske politikk i Sørøstasia og ellers i verden, og som oppfordret folk til å forlate salen. Mr. Hennemyer forsøkte tappert å foreslå avstemning - Lærershøyskolen har tidligere ikke utmerket seg blant de mest progressive høyskolene i landet. Men etter at folk hadde myldret ut av salen, viste det seg at knapt en tredjedel satt tilbake. Ute på gangen oppsummerte folk den vellykka aksjonen, mens foredraget ble holdt for ei uhyre glissen forsamling.

Dette viser at tilhengerne av USA-imperialismen blir færre og færre, mens antallet motstan-

dere stadig öker. Et konkret utslag av denne demonstrasjonen er at når dette leses, er det dannet ei entusiastisk FNL-gruppe ved Norges Lærershøyskole.

LANDS- KONFERANSEN

I3-I4 februar ble det avholdt en landskonferanse i Oslo, der representanter fra sentrale grupper møtte. Der var folk fra Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger, Fredrikstad, Gjøvik og Porsgrunn, og fra landsstyret.

Opplegget for konferansen var først og fremst viet den nye hovedoppgava. Det viste seg at mye kom til å dreie seg om byråkratiske feil i arbeidet og de konsekvenser det fører med seg. Landsstyret oppdaget også at forvirringa en del steder omkring vår organisatoriske linje overfor EEC-arbeidet er større enn vi trodde. Begge disse tingene har sikkert bl.a. sammenheng med feil LS gjorde i høst på nettopp disse områdene.

Resultatene av diskusjonene på denne landskonferansen gjenspeiler seg i flere artikler i dette nr. av FNL i Norge.

Også gruppene som møtte ga uttrykk for at arvekslinga av erfaringer på konferansen hadde vært meget nyttig. Dette er en ny bekreftelse på at Solkom bør fortsette å bruke og utvikle slike konferanser mellom aktivister på distrikts- og landsplan.

NOTISER :

NYTT PROGRAMHEFTE.

Da ENLS program har vært utsolgt en god stund, har LS nå trykt opp et nytt, mere omfattende programhefte. Hftet inneholder følgende:

FNLs program.
PRRs handlingsprogram.
Enhetserklæringen fra konferansen mellom de indokinesiske frigjøringsfrontene og DRV.
Solkoms program.
"Jord og makt" -- en artikkel om forholdene på landsbygda i Vietnam og de sør-vietnamesiske bøndernes kamp.

Hftet er på 52 sider og koster kr. 3,-. Det utgis som spesialnummer av For Vietnam, og gruppene får det over kommisjonerordninga. Enkeltpersoner vil få det pr. postoppkrav.

Da det har vært atskillig etter-spørrel etter et slikt hefte, har vi laget en bestillingsseddel her så aktivistene/gruppene kan skaffe seg det raskt om de har bruk for det.

LANDSMÖTET

1971 bør bli et oppsummeringslandsmöte, der vi diskuterer hva vi har klart av de mål vi har satt oss i dette året, hvilken framgang vi har hatt og hvilke feil vi har gjort. Av mål vi har satt og som skal være nådd til Landsmötet nevner vi særlig medbestaling av gruppene gjeld til Solkom (se egen art. om økonomien).

LS foreslår dato for landsmötet ca. 20. juni. Vi ber aktivistene tenke igjennom om denne datoen er ok., og sende inn eventuell protest til LS.

GRUNNSIRKELEN

var lovt ferdig til 10. februar. P.g.a. alvorlige vanskeligheter med å få arbeidet med offsettrykkinga på Solkom inn i fast gjenge, ble den forsinket hele to uker. Vi beklager dette sterkt, men nå har forhåpentligvis alle som har bestilt fått den. Sirkelen er altså på fire brev, tils. 21 s. A-4 format. Den er skrevet, satt, dekorert og trykt av FNL-aktivister, og er meget bra.

NESTE FNL I NORGE

För Vietnam-uka kommer det helt sikkert en styrebulletin/kontaktinformasjon. Hvorvidt det også vil være nødvendig og mulig å kjøre ut et nr. av FNL i Norge til denne tida, avhenger bl.a. av utviklinga i Laos. Det kommer i tilfelle til å bli et tynnere nr. enn dette, og være innrettet på å brukes av aktivistene i arbeidet under og kort tid etter uka.

USA - IMPERIALISMEN
UT AV INDO-KINA!

Vi/jeg bestiller:
.....stk. av Solkoms program-
hefte a kr. 3,- (frabatt).
.....
Navn/Gruppe.....